

დასასრული მე—2 გვერდზე

საინფორმაციო თათბირი

სოციალ - ეკონომიკურ

პრობლემებს მიეძღვნა

დასასრული.

ბაზებში, ამას ისიც ემატება, რომ ზოგან ტრაქტორებიც არ არის მზა მდგომარეობაში. არის იმის ფაქტებიც, რომ ტრაქტორის ძრავები თვითნებურად ამოიღეს და ავტომანქანებზე გადაიტანეს. გვიანდება შხამ-ქიმიკატების, შაბიამნის შემოტანა ია მოსახლეობისთვის მოწოდება, არადა ნაადრევია გაზაფხულის გამო ორ კვირაში ვენახები შესაწალი იქნება.

არაორგანიზებულად მიმდინარეობს მიწის პრივატიზაცია, სოფლად ზოგიერთი ოჯახი 2-3 ჰექტარ ფართობს ფლობს, ზოგს სრულებით არ აქვს, განსაკუთრებით გაჭიანჭილი და მიწის ფართობის გამოყოფა ქ. ცაგერის მოსახლეობისათვის.

თათბირზე ხაზი გაესვა იმას, რომ დარღვევებია რკინიგზის სარკებლობის საქმეში მოსახლეობა მასიურად ანადგურებს ტყეებს, ხოლო ტყის დაცვის მუშაობები მათ მიმართ არ არის არებენ გადამჭრელ ზომებს ეკოლოგიური პრობლემები რაიონში კაპიტალური მშენებლობის ხაზით. ყველა დაწყებული მშენებლობა მიტოვებულია და რაც აშენდა, ინგრევა. მოითხოვენ რაიონული საავადმყოფოს, 48-ბინიანი საცხოვრებელი სახლის და საკრწველების ფაბრიკის შენობების მშენებლობის განახლება იმ. მიხედვით რომ დაიხუროს მანძიკ, თითქმის გაძარცვულია

იოლა ობიექტი, დანავიანებულია ქალაქის ქუჩები ომობა-დაწესებულებათა მიმდებარე ტერიტორიები და ეზოები. კომუნალურ საწარმოთა კომპიანტს საწვავიც კი არ აქვს მისი გატანისათვის, ამიტომ დანისვა საკითხი, რომ აწარმოება-დაწესებულებებამ თვითონ იხარჯოს მიმდებარე ტერიტორიისა და ეზოების დასუთავება-გატანისათვის.

ბევრი ნაკლია კავშირგაბმულობის სისტემაში. შეება ითქვას კვირაობითაა დახმარებულ ზოგიერთ სოფელთან დამაკავშირებელი სატელეფონო ახი. ზოგიერთ სოფელში უბიცი კი მოიპარეს, მაგრამ დღემდე ამ ქმედებისათვის არავის უგია პასუხი. გვიანდება რაიონში ქსის შემოტანა და სოფლად გავრცელება.

თათბირზე მაინც მთავარი ყურადღება დაეთმო იმას, რომ რაიონში კვლავ ვერა კრიმინოგენური მდგომარეობა, იმატა ყარალობამ, ქურდობამ და სხვა დანაშაულობებმა, ელო განსისხლო პროცენტი პალია. მოითხოვენ სახეობრიობის მეტი მხარდაჭერა საძარბალდაცავი ორგანოებისადმი.

თათბირის მთელ მუშაობას წითელ ზოლად გასცვდა, ის, რომ ეყო ადასახებს ამდენი ეკონომიკური გაჭირვება, ქურდობა, ძარცვა, საჭიროა ამოღეს მოწოდებული სასიზიარებოები, მათი ხელგანწელები, დარაზმონ მშრომლები იისათვის, რომ მიმდინარე წელი გადაიტყეს ყოველმხრივ კარდატეხის წლად.

შეხვედრები

სოფლად

(დასასრული).

ანალოგიური საკითხები დაუყუეს სხვა საკრებულოებაა და დაწესებულებათა მუშაკებმაც, ყველგან მოითხოვედნენ პუიითა და სხვა პროდუქტებით მომარაგებას ხოლის ფარგლებში, ბრძოლას დამნაშავეთა საწყაროს წინააღმდეგ, ტრასპორტით, კავშირგაბმულობის საშუალებებით მშრომელთა მომსახურების გაუმჯობესებას და სხვა საკითხების გადაწყვეტას.

ამასთან ადგილებზე მისვლისას გამოვლინდა, რომ ზოგიერთი საკრებულოს გასული თუ სხვა პასუხისმგებელი მუშაკი სისტემატურად აცდენს სამუშაო საათებს, თვითნებურად მიდის რაიონს გარეთ. არ ზრუნავს რეგიონში შემავალი სოფლების მშრომელთა სოციალურ-ეკონომიკური საკითხების მოგვარებისათვის, მოუწესრავებ სოფლის ცენტრები, აი იცავენ სანიტარულ-ჰიგიენურ წესებს, რის შედეგადაც კონკრეტულად მითითათ.

ლაქანურების ცაგერის სათაო ნაგებობას კაშხლის მარჯვენა სანაპიროს 20-25 მეტრზე გამოთხრილი აქვს აერონის კედელი, წყალდადობისას საფრთხე ექმნება ქალაქ ცაგერს. მიუხედავად რამდენჯერმე თხოვსა „საქმთავარენერგოს“ ელმძღვანელის გახეობა-შეხება, რითაც მისი შეკეთება დაავლებული აქვს ლაქანურების დირექციას, ამ მიმართებით დღემდე არ აფერი გაკეთებულა, რაზეც კონკრეტულად იყო მხელობა შეხვედრისას.

რაიონის საკრებულოების მხედვით ასეთი გამსვლელი შეხვედრები კვლავ მოეწყობა, კვლავ გაიმართება გულახდილი დიალოგები, დასმულ საკითხებს კი რაიონის ხელმძღვანელთა გალიერებული ზრუნვა და ყურადღება არ მოაკლდება.

ყველა მარტოხელა, მარტომცხოვრებს შვიუმსუბუქით ცხოვრების ქარტეხილით, ასაკით თუ ავადმყოფობით გამოწვეული ყოფის სიმძიმე-ისაა ამ რამდენიმე თვის წინ სოცურზრუნველყოფის განყოფილებასთან შექმნილი ახალი სამსახურის-სოცი-ალური დახმარების განყოფილების მიზანი, რომლის შექმნას საფუძვლად დაედო ადამიანური მოვალეობის მაღალი შეგნება.

ცხოვრებაში მართოდ და რწენილი, შრომისუფხაო ადამიანების დახმარება და ყურადღების მაქსიმალური გამოვლინება, უდიდესი პუმიანზმია, მივიდეთ ამ აღ-

ვით დღესასწაულები. დავაძყაროთ ურთიერთობა სხვა ორგანიზაციებთან, მათგან მარტოხელა, მარტომცხოვრებს მარტოხელა, მარტომცხოვრებს სამსახური ჯერჯერობით ია მოყალიბების პროცესშია. მაგრამ უკვე გადაიდგა მარტოხელებზე მზოუნველობის პრაქტიკული ხაიიჩი, ამ მოკლე დროის მანძილზე მარტოხელებს გარკვეული რაოდენობის დახმარება გაუწიეს. რაიონის სხვადასხვა სოფლებში მცხოვრებმა 84-მა მარტოხელად ფულადი დახმარება, საახალწლოდ კულტურის სახლში ფასიანი ნივთების შემოსავლიდან გადმორიცხული 376400 კუპონი მიიღო, 60 მარტო-

მოკვდართ

მარტოხელებს

ამიანებთან, მოვიკითხოთ, მარტოობა არ გავრძობიხით, დავგნმართ, ზრუნვა და ყურადღება არ მოვაკლოთ, აი ეს ამოძრავებთ ატატიან სოცქმომსახურეებს, რომლებიც ამ განყოფილებაში არიან დასაყრდენი. ისინი განსაკუთრებული ადამიანური სითბოთი და ყურადღებით ადამიანებთან ურთიერთობის უნაოით, მაღალი მოალური თვისებებით უნდა იყვნენ დაჯილდოებულნი, რომ შეძლონ სისტემატურად, კვირაში 2-3-ჯერ, საჭიროების შემთხვევაში აიოჯარაც მოინახულონ მარტოხელები, გააძნეგონ, აიედიციონ შემოწმების მიხედვით გამოიძახონ ექიმი, მიასწოდონ წამალი და ის სასურსათო პროდუქტები, რაც მათთვის უახლოეს სავაჭრო ობიექტშია გამოყოფილი, ხელი შეაშველონ მათ საოჯახო საქმიანობაში, ხამთრისათვის სათბობის შექმნაში და სხვა.

ზრუნვა და ყურადღება გააქტიურებს მათ ძალებს, ეისაძლებლობებს, ხალისიანს და ძინაარსიანს გახდის მათ ცხოვრებას. უნდა აღვნიშნოთ მათი დაბადების დღეები, მივულო-

ელას დაურიგდა ჰუმანიტარული დახმარების სახით რაიონში წითელი ჯვრისა და ნახევარმთვარის ფიდეოაციის ძიერ გამოცხადებით ამანათები, რომელშიც 20 კილოგრამამდე სხვადასხვა სახის სასურსათო პროდუქტია, თუმცა, აღნიშნული ყუთების მარტოხელებსაც გაგაგნა იმდენხად მოულოდნელი მოეჩვენათ, ვიცვ დაუმსახულებლად მისი აღების მოლოდინში იყო, რომ სატილე ფონო ზარებით დიდ შემოტევადა, ახონიმურ ლახი-ღვა-გიხებადაც კი დაგვიცდა მე და იმეს ოჯახს.

მართალია, დღეს ყველას უჭირს, იმ ყუთში ასობეული აოოდუქტების ნაკლიობას ყველა ოჯახი გახიცდის, მაგრამ ხომ შედარებითა ყველაფერი და ის, რაც შეხვდის იმდენად არსებითს აო წარმოადგენს, როგორც დავრდომილი, მრომისუნარდაკარგული ადამიანისთვის, მოვიტმინოთ, თავფეკვიდა ვიქონიოთ, ერის, ჩვენი თავის არასოულფასოვნების კომპლიქსი რომ არ დაგვიფულოს თითოეულ ჩვეთახს და მთა მომავლობას ცუდლ მაგალითის მარეგნებლად რომ არ მოვივლინოთ.

რაიონის საკრებულოს გამგეობას მიმდინარე წლის 9 თებერვლის გადაწყვეტილებით რაიონში შექმნილია მარტოხელა, მრომისუნარდაკარგულ მოქალაქეთა, პენსიონერთა, ინვალიდ და მშობლის მზრუნველობას მოკლებულ ბავშვთა დახმარების ფონდი ეს კიდევ ერთი საშუალებაა იმისა, რომ განყოფილებაში მეტი დახმარება გაუწიოს მარტოხელებს, ნაქლებად უზოუნველყოფილ პენსიონერებს, ინვალიდებს. დღევანდელ დუხჭირ და უმძიმეს ყოფაში დახმარება, თანადგომა უბრალო მცნებები არაა, იგი გადაჩენის ტოლფასია, ჩვეიც დავიგნმართ, ხელი შევაშველოთ ერთმანეთს, რომ გადავჩენოთ, არ გადავკვა-რდეთ და სრულფასოვანი ადამიანის სახე შევიტაროთ.

პ. ბაპუბაძე, ცაგერის რაიონის სოციალური დახმარების განყოფილების გამგე.

ვინც სამშობლოსთვის მოკვდა

უმიმეს და ტრაგიკულ დღეებს განიცდის ჩვენი ქვეყანა. ცრემლითა და სისხლითაა მორწყული სამშობლოს მიწა, შავი ძაძები აცვათ დამწუხრებულ დედებს, დაქვრივებულ მეუღლეებს, უნუგეზოდ დარჩენილ ობლებს.

არ არსებობს სიტყვა, რომ შეძლოს აქ ტკივი-უას და კრილობების მოშუშება..

თუ სანუგეშო სიტყვა არსებობს, ეს ალბათ, ის არის, რომ დღეიდან თქვენი ოჯახი საქართველოს იმ წმინდა და გმირულ ოჯახთა რიცხვს ეკუთვნის, რომლებიც საკუთარი შეიღებოს სიცოცხლის ფასად იცავენ ერს და მამულს, თავუფლებას და დამოუკიდებლობას.

ეს სტრიქონები იმ მა-

იცხოვრა, რომელიც მამულისთვის...

დლობის წერილიდანაა, რომელიც აფხაზეთის ომში აღუპული ავთო კოპალიანის ოჯახმა მიიღო სახელმწიფოს მეთაურის ედუარდ შევარდნაძისაგან. ავთო კოპალიანს კარგად იცნობდნენ საქართველოს ამ ძირძველ მხარეში. იგი აფხაზეთის მწვანეთა მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერი იყო მოუხედავად ამ მოძრაობის ყოვლად მშვიდობიანი ხასიათისა, მან ერთ-ერთმა პირველმა აილო იარაღი სეპარატისტთა მიერ შემოსეული ხროვისაგან სამშობლოს დასაცავად და თუმცა უცოლშვილოდ გადაეგო, იცხოვრა, როგორც მამულიშვილმა და მოკვდა, როგორც გმირი, ამას არა-

სოდეს დაივიწყებს ერი, რაც უნდა მოხდეს, ყოველთვის პატივს მიაგებს მის სსოვანს ოადგან მამულს შეწირული სული ანთებულ ლამპარს ჰგავს. იგი მარად ანათებს. კვეთს ბნელს და ხეყდიადს. ვერარა ბოროტება ვერ შემუსრავს მის ბრწყინვალეებას. ეს უკვდავება, რომლის დამკვიდრება ყველას არ ძალუძს. მხოლოდ ბედნიერით ხელწყოვბათ მასში გადასვლა. ავთო კოპალიანსაც ეს არაუწნა განგებამ.

მას არ შეეძლო ზოგიერთიგით დამალვა მაშინ, როცა საფრთხე მთელ ქვეყანას ემუქრებოდა. როცა გადამთიერის ჩექმა თელა-

ვდა ქართველის ნაშენსა და ნაოცნებარ ქალაქებს. როცა პირუტყვივალ ვნებებს ეწირებოდა უმფარველოდ დარჩენილი ქალების და ქალწულების ნამუსი და უმანკობა, როცა აკვანშივე ხოცავდნენ ჩვილებს ქართვლობის გამო.

მას არ შეეძლო..

„სისხლით და ცრემლით იწერება ახალი დამოუკიდებელი, თავისუფალი საქართველოს ისტორია. მკვდარი არ ეთქმის იმას, ვინც სამშობლოსათვის მოკვდა“.

..ეს სტრიქონებიც ზემოთხსენებული წერილიდანაა.

სანთელი

სოხუმის მახლობელ, ერთ ლენინურ სოფელ კელა-სოფში დაიბადნენ და გა-იზარდნენ ძმები კახა და გოგი კოპალიაძეები. კახა-მოყვარე ბიჭებს უსაზღ-როდ უყვარდათ სიცოცხ-ლე, მეგობრები და არას-დროს წარმოიდგენდნენ რომ გაუშინდელი მოძმე მტრად გაუხდებოდათ, საკუთარი მიწის დასაცავად იარაღის ხელში აღემა დასჭირდე-ბოდათ.

ვერ აიტანა უსამართლ-ობა და პირველად 18 წლის კახას გაუწია გულმა ფრონტისაკენ, უშიშარი და ძეგუშვარი მეგრძოლი იყო, უკან არ იხევდა და ერთ-ერთი საბრძოლო დაჯილ-ბის შესრულებისას ეშერ-აში მიიშვე დაიჭრა. სასწ-ოაფო ოპერაცია სოხუმის საავადმყოფოში გაუკეთეს, მშობლებმა სამი დღის შე-მდეგ ინახულეს საკვილ-თახ მეგრძოლი ბიჭი ბიძამ თბილისში გადააფრინა და

კლინიკურ საავადმყოფოში მოათავსეს, სამი თვის შემ-დეგ თუმც პირველი ჯგუ-ფის ინვალიდი, მაგრამ კო-ცხალი ოჯახს დაუბრუნდა კახა.

უფროსმა ძმამ გოგამ

კელასურს ახლა გოგის და კახას მშობლიური სოფელი იყო დასაცავი. პირველი ჯგუფის ინვალიდი კახა ია-რალით ხელში დადგა თა-ნასოფლელთა გვერდით. მა-ლე სოფლის ეკაჟეცია გა-

დაჭრილ დედას, დაჭრილ ძვილზე. კახაზე ფიქრი არ ასვენებდა. 30 სექტემბერს შეი-ულმფრენს ლტო-ლვილები ქუთაისში გად-მოჰყავდა, ხალხით გადა-

გარეგნობის ჯერაც დაუ-ვაჟავებელი ბიჭების სა-ხეები აქ კელასურელი ძმების გოგი და კახა კო-პალიაძეების საფლავზე. კელასურში (კოცხალ-მაძას ჯერაც) კოცხალ-ჭონია მისი ბიჭები, დედამ კი ხუთი თვის შემდეგ გა-იგო, რომ ძვილები აღარ ჰყავდა და როგორც იქნა ჩამოაღწია ცაგერში.

წყეულშიც იყოს ომი, დადის საფლავზე ომის დაღუპული ძვილე-ბის დედა, ახალგაზრდა ძა-ვით მოხილი ქალი და თი-თქოს ბედნიერადაც კი თვლის თავის თავს, რომ სულაც საფლავის გარეშე არ გადაეგვენ მისი ბიჭები. გაზაფხულზე, ბუნების ფერისცვალებისას იყვნენ დაბადებული ბიჭები, გო-გის 9 თებერვალს 22 წელი შეუსრულდებოდა კახას კი 18 აპრილს უნდა გადაეხა-და 20 წელი.

დმერთო, ნათელს ნუ მო-აყლებ სამშობლოსთვის და ღუბული, ზნემაღალი და მშობლიური მიწა-წყლის კეთილდღეობები ანთებულ ბიჭების სულს.

ჯ. მანდარია.

მამას ჯერაც ცოცხალი ჰგონია მისი

ბოკვერები

სკოლა დაამთავრა და და-ოჯახდა კიდევ, სოხუმის სუბტროპიკული მეურნე-ობის ინსტიტუტის სტუ-დენტი, ამავე ინ-სტიტუტის ფოტო-კინო-ლაბორატორიაში მუშაობ-და იგი მე-2 ბატალიონის მეგრძოლი იყო. აგვისტო-ში, როცა ხელი მოაწერეს სამშვიდობო ხელშეკრუ-ლებას, ყველამ ძვიებით ამ-ოისუნთქა, განახლდა სწა-ვლა, ლტოლვილები საკუ-თარ მიწას უბრუნდებოდ-ნენ და აი მოხდა ის, რა-საც არავინ ელოდა. აფხა-ზურმა მხარემ დაარღვია სა-მშვიდობო ხელშეკრულება და 16 სექტემბერს კვლავ განახლდა მშვიდობიანი მო-სახლეობის დაბომბვა. სა-შიაოება ელოდა სოფელ

მოცხადდა. მშობლებს შვი-ლეითან ერთად უნდა და-ეტოვებინათ სოფელი. იმ-დროს, როცა გამოსასვლე-ლად ემზადებოდნენ კოპა-ლიანების სახლს მოხვდა ჭუ-ოვი. ბეჭში დაიჭრა კახა, დედა კი-ფენში. დედას კეცა არ შეეძლო, კახა კი იქაურობას გააცილეს ძმამ და ბიძამ სამშვიდო-ბოს გაიყვანეს, დაჭრილს გვერდით არ სცილდებოდა და უვლიდა თანასოფელი ექიმის თენგიზ მამარდაშვი-ლი. ვინ იცის რა წამება არ გადახდათ ალყაში მოხვე-დრილ გოგის და კახას მშო-ბლებს ტყეში გახიზნულ.

ტივითულ შვილმფრენში გზაზე დამდგარი ძმები კო-პალიანებიც იყვნენ, საბე-დისწერო გამოდგა რეისი, უბედურებას უბედურება დაემატა, აფრენიდან 10 წუთის შემდეგ შვილმფ-რენი კვდეს შეეჯახა და ციცილმოკიდებული ხეჭი ჩავარდა. ბევრი ისე დაი-ფრფლა, რომ საფლავი არ ღირსებია, ბევრი კი „გა-დარჩა“. კახა და გოგი კო-პალიანები ახლობლებმა კა-კო კალანდაძემ და მისმა ძმებმა ქუთაისიდან ცაგე-რში ამოასვენეს. ცაგერის სასაფლაოს ჭიშ-კრის შესასვლელში არ შეიძლება თვალი არ მო-გზდეთ ერთმანეთის გვე-რდით დაკრძალული, გაბ-როზე ამოკვეთილი, ლამაზი

სკოლა და მშობლები

ყ ვ ე ლ ა ს ს ა ზ რ უ ნ ა ვ ი

ჩვენი ყოფის პრობლე-მები ზოგადსაგანმანათლე-ბლო სკოლის ყოველდღი-ურობაშიც აისახა. თუ რო-გორ მიმდინარეობს არსე-ბულ პრობლემათა ფოხზე სწავლა-აღზრდის პროც-ესი, გვესაუბრება ცაგერის სამუშაო სკოლის დირე-ქტორი მანანა ბიგვას-სიძე.

სკოლა, რომელიც, მოწო-დებულია მოზარდს მისცეს არა მარტო მეცნიერული ცოდნა, არამედ აღზარდოს ოგორც მოქალაქე, მტკი-ვნეულად ვერ ეგუება იმ სულიერი თუ მატერიალ-ური საზრდოს დეფიციტს, რაც აუცილებელია თავისი სწავლებისა და აღზრდის ხორძალურად წარმართვი-სათვის. დღეს კი სკოლას დაფაზე დასაწერი (კარგი არა აქვს. არ იყიდება, ან თუ იყიდება საკმაოდ ძვი-რია ფახქარი, რკიული, ავტოკალამი, აო არის სა-კმარისი რაოდენობის სას-ყავლო წიგნები, ახალი სა-ხელმძღვანელოების გამო-ცემაც საჭირო რაოდენო-ბით ვერ ხერხდება. მოძ-ველებულია თავად სკოლ-ის მატერიალური ტექნი-კური ბაზაც, შენობისათ-ვის საჭირო მცირე ზომის თინებიც ვერ გვიმოგვია.

და მაინც ზემოთჩამოთ-ვლილი პრობლემების მი-უხედავად პირველ რიგში პედაგოგთა, სავალლო სო-ციალური მდგომარეობა მო-ითხოვს მოწესრიგებას, არს-ებული ფასების ფონზე ჩვენი შრომის ანაზღაურე-ბის ფასად მიღებული კუ-პონებით ვერაფერს ვიძენთ; მითუმეტეს ამ ბოლო ხანს ბაზარშიც თუ კომერციულ-გზიურებში მხოლოდ რუს-ული მანეთით ვაჭრობენ, ჩვენთან კი ფულის ნიშ-ნების გადაცვლის პუნქ-ტები არ არსებობს. სასუ-რველია შემნახველ ბანკი-

ბთან გაიხსნას ასეთი პუნ-ქტები, რაც გაგვიადვილებს კუპონის რუსულ მანეთზე გადაცვლას, თორემ რა გამოდის, ამ გაუ-ფასურებული კუპონებით წამალსაც ვერ გყიდუ-ლობთ. ვიცით, რომ ჩვენს ყოფაში სხვაგვარა, მაგრამ თავად შეჭირვებულ პედ-აგოგს, საკლასო ოთახშიც ლომ ახალგაზრდო მდგომ-არეობაში მყოფი მოზარდ-ები ხვდებიან, ორმაგად აწ-ევს გაჭირვების უღელი. რადგანაც ნამდვილი პედ-აგოგი აღსაზრდელთა რკი-ვლების მოზიარეცაა. მა-გრამ თანაგრძნობასთან ერ-თად ჩვენს პატარებს პრა-ქტიკული დახმარებაც სჭი-რდებათ. თუ კი აუბანიტ-აოული დახმარებიდან გა-მოყოფენ წამლებს, პრო-დუქტებს, მათ ჩვენ ავად-მყოფ ბავშვებს გავუხა-წილებთ.

მოსწავლისათვის პედა-გოგის საქციელი გადამდე-ცია, ამიტომაც ჩვენც ალ-სახრდელელებთან ერთად გა-გვიჩიეთ დახმარება აფხა-ზოიდან ლტოლვილებს, იმ-დროს, შევაგროვეთ საკვი-ბი პროდუქტები, სასწავ-ლო ნივთები მიხდა ალგ-სიძნო მე-8-ა კლასის მო-სწავლეთა შესახებ, ისინი საკუთარი ინიციატივით შე-გოვებულნი ფულადი თა-სიით დაეხმარენ ინვალიდ თანაკლასელებს.

მთავარი მაინც ერთია, ნებისმიერ პირობებში სკო-ლამ უნდა იზრუნოს მოზ-არდთა მეცნიერული გან-ათლებისათვის. აქედან გამ-ომდინარე უმთავრეს ყუ-რადლებას ვუთმობთ სწავ-ლების ხარისხს. დღევან-დელ სიტუაციაში პედაგოგს გაცილებით მეტი ენერგია, ექიმქმედებითი უნარი სჭი-რდება მოსწავლეთა მისა-წოდება. რეალობაა, რომ პა-რვის ნებისყოფა ვერ უძ-

ლებს გაუმკლავდეს საზო-გადოებაში არსებულ აზრს — ცოდნის გარეშეც მიიღებ უფალესის დიპლომსო. ამ აზრს ამკვიდრებს მომრავ-ლებული ფასიანი სასწავ-ლებლებისა და უნივერსი-ტეტების სტუდენტური კონ-ტიგენტი.

ზოგადსაგა ნმანათლებლო სკოლების მეათე კლასებში მისაღები გამოცდების ე-მოღებამ საფუალზეა მოგ-ვცა მეათე-მეთერთმეტე კლასებში მიგველო კარგად მოძადებული მოსწავლე-ები, მეათეკლასელთა ხა-წილი სწავლობს ქიმია-ბიოლოგიის გაძლიერებული სწავლების კლასში. თიძ-იხარე სასწავლო წელს უფროსკლასელებმა წაო-ატებებს მიაღწიეს რაიო-აქვე საგნობრივ ტურებში. აქვე მიხდა აღვნიშნო, რომ სასურველია ჩვენს რაიო-ნში აოსებობდეს სკოლა-ლიცეუმი. სწავლების ასე-თი ფორმა არსებობს რე-სპუბლიკის რამდენიმე ქა-ლაქში და იქ სწავლების ხარისხი გაცილებით მაღა-ლია.

რა ცვლილებებიც არ უნ-და მოხდეს სკოლის ცხო-ვრებაში, იგი წარმატებით ასორციელდება მხოლოდ მშობელთა აქტიური მონ-აწილეობით, რადგანაც სკო-ლისა და ოჯახის როლი პე-დაგოგის აღზრდის პროცესში გახუყოფილია. სწორედ, ამ იტომაც სკოლაში მოწყო-ბილ მშობელთა საერთო შეკრებებზე ვიხილავთ ყვე-ლა პრობლემურ საკითხს კონკრეტული ფაქტების სა-ფუძველზე. ამასთან, თვე-ში ერთხელ სასწავლო კლა-სებში ტარდება ტრადიცი-ული მშობელთა კრებები, ხდება პედაგოგების მისვ-ლა მოსწავლეთა საცხოვ-რებელ ბინებში. შედეგიც სასურველია—პირველი სე-მესტრის მანძილზე არ აღ-

ნიშნულა მოსწავლეთა მხრი-დან დანაშაულის ფაქტები. თავად მოსწავლეებს შე-ქმნილი აქვთ მოსწავლეთა თავისუფალი ორგანიზაცი-ები. ეს ორგანიზაციები იქ-მნება ბავშვების ინტერესე-ბის თანხვედრით. ისინი დადიან ეკლესიაში, ეხმა-ოებიან შეჭირვებულებს, იც-

ავენ მშობლიური ენის სი-შინდეს. და ბოლოს, სკოლა, პე-დაგოგი საზოგადოების მო-მავალს ზრდის და ამიტო-მაც მოითხოვს განსაკუთრ-ეულ ყურადღებას საზო-გადოების ნებისმიერი წე-ვრისაგან.

შალმუცაშთა

გვანცა ბარილის ასულ ქლიბაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
სალმომ და ჯაბა გომეზაძე.

აზა, გახვია სალინაძეს
გილოცავთ ბაბარა დოდოს შვიანს. ღმერთმა მისცეს
გადნიერი სიცოცხლე და სამომავლოდ და-ძმები შე-
მატოს.

ამჟამი პიზირია, ლევან ნემსწვრიძე, გურამ
ხეილიძე ოჯახებით.

აზა, გახვია სალინაძეს
გილოცავთ ქალიშვილის შვიანს.
ლია, ზაური ახვლედიანები,
ნანა, ზურა ხეცურიაძეები.

ლელა ივანის ასულ მიწონელიძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს, ღმერთი იუოს შანი გვა-
რველი.

ნათია და მერაბ სილაბაძეები.

ნათია გენიკის ასულ კვენაბაძეს
გილოცავ დაბადების დღეს.
თამარიზ გრეგვაძე.

თამილა, გურამ ბილდინაძეს
გილოცავთ სოფოს გადნიერებას.
მადლანა, შოთა ნემსწვრიძეები ოჯახით.

აზა ღვითუღიანს, გახვია სალინაძეს
გილოცავთ ქალიშვილის შვიანს. გაზრდილთოს სა-
სახლო.

ცაგერის რაიოროპარატივის თანაგმომთავარი.

ქეთიწო, გადრი გურგუჩიანაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს. ბისურგებთ ჯანმრთელ
ჯას და ჟამრავ სიხარულს.
ნათელა თამუნა სალინაძე

სათუხა მირიანის ასულ ზაზაშვილის
ჯიბიდან რაზმის ქა (მარცხვალაქს
გილოცავთ ბედნიერებას, ღმერთი იყოს თქვენი მფარ-
ველი.

მამოგზავნი.

მერაბი ახვლედიანს, სოფო ტყეშელაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას, ღმერთი იყოს თქვენი მფარ-
ველი.

ნასპირის არასრული საშუალო სკოლის კადრთა კოლეგები.

სათუხა ზაზაშვილის, ჯიბიდან მარცხვალაქს
გილოცავთ ბედნიერებას, იმერეთი იყოს თქვენი მფარ-
ველი.

ვახტანგ ასათიანი მჯახებით.

მეა გოდუაშვილს, ვალერი სილაბაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას, ღმერთი იყოს თქვენი მფარ-
ველი.

გულნეზი კოკალიანი, გოგი ზაზაშვილი მჯახებით.

გილოცავთ

დათო ჩაჩიას
გილოცავთ დაბადების დღეს, ჯანმრთელობა და სიხა-
ლადი დაგიბედოვდეს.
ნესტანი, მარია, ფიქრია ზურაბიანიები.

აზა, ვახვა ხაღინაძეებს
გილოცავთ კალიფორნიის შვიდნას.
გუდუ მანანაძე, კობა ბენიძე მჯახებით.

გაბინა, რუსიკო, ვალდია, ლაშვირა
იხა დავითიშვილანებს
გილოცავთ შვილიშვილის, შვილიშვილის და დისშვი-
ლის შვიდნას.

გუდუ მანანაძე, კობა ბენიძე მჯახებით.

სათუხა, ნური ზეცურიაშვილს
ნაზიკო, მურთაზ ჩაჩუბაძეებს
გილოცავთ კატარა გიორგის შეძენას.
სოფო, გოგა სპანიძეები, ვახტანგ მანანაძე მჯახებით.

თინა, ტიტო კოკალიანებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
მასპალა, მამია დაუნიანაძე, ნუნუ, გურამ ჩაჩუბიანები.

ნატო ფოჩიძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს, ღმერთი იყოს თქვე-
ნი მფარველი.

ნანა და მედიკო მეშველიანები.

გუგუ ზაზაშვილის მჯახს
გილოცავთ მარიამის დაბადებას, ღმერთმა გაგიზარდოს
რუხან დავითიშვილი მჯახით.

თინა, ტიტო კოკალიანებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
რუხან ჩაჩუბაძე მჯახით.

ლელა ზაზაშვილს, შარბიან თინას
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
ჩუბაძის საშუალო სკოლის კადრთა კოლეგები.

ხსოვნა

ზურაბ(ზურიკ) ჯანელია

ნუნუ ჩაჩუბიანი წაღია,
ჩაჩუბი სოფლის სიმა გავაღი,
ზურაბი, მარტო ამ მოკლე
სიყვარულში მარტო მარტო
და შვილიშვილად, რა უცნაურად
გამოგვარდა სიკვდილმა ხე-
ლიდან შენი თავი. მარტო
გორგონი სიკვდილად მარტო

ანაბელი გამაშვილასთვის
გორგონი შეიქმნა შენი ახ-
ლგაზრდული, ღმერთიანი
სიკვდილად, ღმერთიანი
განა შენი მამოგზავნი და
მეშველი იმედით-იქნა გე-
გარგონი მარტო-მარტო დღის
სიკვდილად მამოგზავნი გზაზე გი-
გორგონი მამოგზავნი.

მოკლად გავაღი გიგა
ქლივის ნაპირი სიხარული
და სიამაღილობა ჩაჩუბი-
რის. ალბათ უკანასკნელად
იხილ გავაღი გიგა მარტო
მარტო და ვანო გავაღი
ნუნუ ახვლედიანს გავაღი. ნა-
ბიკა ახვლედიან უფაღი. გუ-
გორგონი. იხილი ცოცხალი არ-
ან და თუშა მარტო. უ-
ანოდ სიკვდილად არ სურს,
თქვენი ვანო. შენი სი-
ალბი და გინი გულიანად-
ვის მარტო. ამ გავაღი
მუთისმარტო. ღმერთად
ქანს დაგარგონი ღმერთი და
ქანს შენი ცოლ-შვილი,
მარტო. დაგარგონი ჩვენს
ქანი ახვლედიანი. გვანაბ-
რება შენი სიხარული, შენი
აბაბა დაგარგონი ყველგან,
მოკლადთვის.

უფაღი გორგონი და უ-
ანოდ წაღი ეს გავაღი,
ქანს ხსოვნას კი სიამაღი
ნუნუ შენი. ჩვენი გული.

მოკლად გვესოს ახალ-
აზრდები.

გახა ფუტკარბე, არჩილ ბაკურაძე

გიგა, უთქვენოდ მო-
იდა გავაღი, უთქვენოდ
აფეთქდა თეთრად ხეები
იხილს თქვენს საფლავებზე
იხილს.

გიგა, უთქვენოდ დაგა-
გავაღი.

სული უსაშველო ბიკი-
ნუნუ ახვლედიანი და გვი-
ნაბიკი, ქალიან გვანაბ-
რებით.

თუკი რა გავაღი გიგა
ქანს თეთრად. ახლა კი რა
დაც დაგარგონი, დიდი და
დაუგარგონი.

გორგონი გვიგარდა ერთ-
მანეთი. თვალცრემლიანი გო-
გორგონი თქვენს სურათზე-
თქვენი ახილი თქვენ ხო-
გამოგარგონი გიგა გვიგა-
ღი. გავაღი, ლაშვიანი,
საშველო და გავაღი ამ-
იხილ გავაღი.

განა გავაღი თვალზე
ვანო ვუთქვენოდ, ახილი
ნუნუ ბიკილის გვერდით, ი-
გორგონი და ჩვენს გუ-
ლად.

გახა! დაგარგონი დღე გა-
ღი. ახილი, თგი-
ლინიდან გვერდით შენი
თქვენს სურათზე.

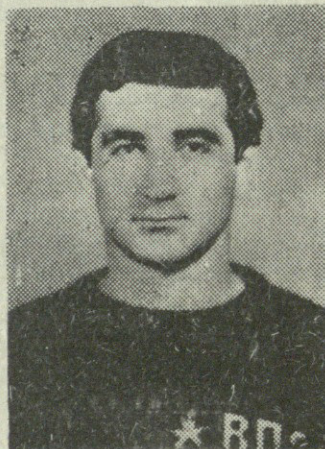
კირილი ვიქტორ გავაღი-
გორგონი, გიგა, ღმერთი
თქვენ და თქვენს ვანად
შენ კი ალბათ შენი საბა-
სო მამასთან ერთად იქნა
საღვთო და გვიგარდა, ი-
გორგონი გავაღი.

ერთად გორგონი გვიგარდა-
გორგონი, გავაღი უფაღი
ცხად! გავაღი, გორგონი
გვანაბი თქვენს ახვლედი-
ნუნუ, ლაშვიანი, ღმერთი,
სილაღი, სილაღი და გავაღი
გვანაბი. ალბათ, ვერა-
სოღად გვერდით თქვენს და
ვიგარდა.

და თუ სიკვდილი გი-
ლოდ გაღვთადა გავაღი
ნათელში, ალბათ თქვენს
ჩვენს გვერდით ერთად-
ნათელში, თქვენს, თქვენს გი-
გორგონი და ჩვენს თვალზე
ღმერთი და ახილი, და ჩვენს
გვიგარდა, გორგონი ვიგარდა
ვანო ახილიანად უთქვენოდ.
ახლა კი თქვენი მონაბ-
რების მადრი წაღი დაგარგონი
ნია ჩვენს ლაშვიანი გავაღი
გავაღი.

თანაბლანდები.

ჯახუდ ქორას მე მუშედიანი

სიხარული იმ დიდი
ბიკილის გავაღი, გავაღი,
შენა წაღი გორგონი დაგ-
ვიგარდა, გიგონად ვიგარდა.

გორგონი უფაღი, იხილ
რუხანად გვიგარდა.

აღამიანა სხეულისა და
სულის გაღვთა გავაღი
უფაღი. იხილს ახილი, სული
მალა, გვიგარდა გიგონად
და იმ სახლად გავაღი
ლაშვიანი. ჩვენს ვიგარდა
შენი სული ჩვენს დაგარგონი-
ალბათ, ჩვენთანაა ჩვენს
რუხანად.

28 აპრილს დაგარგონი 21
წლისთავს გორგონი
წინადა სანთელს ავანთებთ,
ცრემლით და უფაღი.
გიტ გორგონად შენი წინადა
საშველო. ღმერთი გვიგ-
ორგონი, გორგონი ნათელში
ახილი შენი ალბი სული.
დაგ-მამა,
დაგარგონი.

მალნაზ გუგის მე მანარობიძე

ორი წლის წინ 20 წლის
ახილი დაგარგონი შენი ახ-
ვიგარდა ცოცხალი, სა-
გარგონი ვიგარდა, სიხარული
ვარ გორგონად უფაღი
გამოგარგონი ბიკილისა და
სევილი გამოსახადა. შენი
ლაღი ექვს შენი ბანაშვილი
დაგ-მამა. საშველო მე-
უღი და თიხი ვიგარდა.
შენი გამგარდა იხილს

გვიგარდა და ერთადერთი და,
შენი სიხარული და უფაღი
გვანაბი ყველგან შენი თქ-
ახილი, შენი სიხარული ვიგარდა
ყველგან, მარტო ახილი-
ვარ გორგონად.

რა ღმერთი, გავაღი,
მამა და ვიგარდა იხილი, გო-
გორგონი გავაღი ჩვენს გი-
არსად, უფაღი, ღმერთი
ლიანი გიგონი. ორი წელი
რაც შენი თქვენს მფარველად

და სევილი გამგარდა, გავაღი
ვიგარდა შენი დაგარგონი
დაგ-28 აპრილს უფაღი,
ჩვენს ლაშვიანი გიგონად
შენს ვარ გიგარდა ვიგარდა
გარდა იხილი, გორგონი
შენს საფლავთან შენი ოთხი
ვიგარდა თიხად და გო-
გილოცავ დაგარგონი დღეს.
შენს წაბიკი სულად
ნული
შენი დედა, შენი მჯახი.

ცაგარის რისაგად გორგონი
გიგარდა გიგარდა თანაბრად
ნუნუ გული მანანაძე და
იხილს
ნადია გოდუაშვილის
გარდაცვალების გამო.
დაგარგონი გორგონი თანაბ-
გორგონი თანაბრად გიგარდა
გაუბრი გინიანს ბიკილის
და ციცილო გორგონი გიგონი
გიგარდა
გარდაცვალების გამო.

გარდაცვალების საშუალო სკო-
ლის IX კლასის მოსწავლე-
ები და კლასის ხელმძღვა-
ნელი თანაბრად გიგარდა
ლაშვიანი გიგარდა, ხა-
თუნა გიგარდა, გიგონი და
გამგარდა
გიგონი, გინიანის
და დათო თუთიანს დი-
ღის
სულიკო სილაბაძის
გარდაცვალების გამო.

გუგუ გოდუაშვილი. ანგორ,
თიხად გინიანის მჯახით
თანაბრად გიგარდა გიგარდა
გიგარდა
გარდაცვალების გამო.
დაგარგონი, ანაბა, გი-
გი, თაღი, სულიკო და
უფაღი ნათელსადა თქ-
ახილი იხილიანს, გორგონი
გარდაცვა-
ნუნა ალბანად დასული
ახვლედიანი-გუგუაშვილი

თანაბლანდები იხილს ლიკ-
არბილიანი, გულთაგა გუ-
გულიანი, კახა ფრიდონ გა-
სვიანები, რაგონი გინიანი-
ანი თანაბრად გინიანი
გინიანი დღეს
სულიკო სილაბაძის
გარდაცვალების გამო.
გიგონი გინიანი, გავაღი ახ-
ვიგარდა, გავაღი ნუნუ
იხილს თქვენს იხილიანს
გარდაცვალების გამო.

გალაბიონ მანარობი, დავით
უფაღი, ვალოდია ჩი-
ვიანი, ოლია კირიკაშვილი,
გიტრი გარგონი, დათო
საღინაძე, ორი ჩაბიანი
მჯახით იხილიანს
თანაბრად ვალოდია ჩი-
ჩაჩუბიანი
გარდაცვალების გამო.

დამფუძნებელი-რედაქციის კოლეგები

რედაქტორი ნ. ნემსაძე.

გახიტი გუგარა თიხად გინიანი კარის კირიკაშვილი,
ავტორთა ახილი თანაბრად არ ეთქვენოდეს რედაქციისა.
ავტორები თვალ აგვანს პასუხს მასალაში მოყვანილი
ფაქტების სიზუსტეზე.

რედაქციის მისამართი:
284100 ქ. ცაგარი, რუსთავე-
ლის ქ. 116 ბ. 116
28-21.